

Επειδή ούτε μπορούμε, ούτε θέλουμε δεν θα πληρώσουμε για τα αυτονόητα

Υπήρξε μια εποχή που το κράτος, με σκοπό να επιτύχει την επιθυμητή κοινωνική συναίνεση, παρείχε στους από κάτω της κοινωνίας κάποιες κοινωνικές παροχές: δωρεάν εκπαίδευση, υγεία και διαφόρων ειδών επιδόματα. Όλα αυτά βέβαια δεν υπήρξαν επ' ουδενί κρατικά δώρα, αλλά ήταν από τη μία το αντάλλαγμα για τους φόρους που πληρώναμε, και από την άλλη αποτέλεσμα του ταξικού και κοινωνικού ανταγωνισμού που έλαβε χώρα τις προηγούμενες δεκαετίες. Αυτό το μοντέλο διαχείρισης δούλεψε όσο ήταν να δουλέψει, αλλά πλέον, εν μέσω καπιταλιστικής κρίσης, έχει ξοφλήσει. Το σχέδιο των αφεντικών γίνεται πλέον ωμό και απροκάλυπτο: να υποτιμήσουν τη ζωή και την εργασία μας με κάθε διαθέσιμο τρόπο.

Και δε φτάνει που η εργασία μας, τωρινή ή μελλοντική, πληρώνεται με ψίχουλα ή και καθόλου, έχουμε και τόσες καθημερινές ανάγκες που δυσκολευόμαστε να ικανοποιήσουμε. Νοίκια, λογαριασμοί, φαγητό και εισιτήρια αποτελούν ένα μεγάλο κομμάτι των μηνιαίων μας εξόδων, και σ' αυτά τα έξοδα συχνά δε μπορούμε να ανταποκριθούμε. Απ' τη στιγμή που η κατάσταση αυτή ολοένα και εντείνεται, δε θα μπορούσαμε παρά να απαντήσουμε συλλογικά. Έτσι, επιθυμούμε να συμβάλλουμε συλλογικά στη διεκδίκηση αυτών που θα 'πρεπε να θεωρούνται αυτονόητα: δωρεάν σίτιση, στέγαση, μετακίνηση, βιβλία, θέρμανση κι η λίστα είναι μεγάλη. Μιλώντας ως φοιτητές, αλλά όχι μόνο ως τέτοιοι, πιστεύουμε πως όλα αυτά τα δικαιούται το σύνολο της εργατικής τάξης.

Και με ποιο τρόπο θα γίνει αυτό; Μαγική συνταγή δεν υπάρχει. Είναι σίγουρο, όμως, πως οι κλάψες, η γκρίνια, οι λογικές ανάθεσης σε ειδικούς και η πίστη πως το κράτος θα μας σώσει, δεν έχουν θέση σ' έναν τέτοιο αγώνα. Αντίθετα, απαραίτητα συστατικά είναι οι σχέσεις εμπιστοσύνης, η διαρκής και επίμονη προσπάθεια και η συλλογική δράση. Λαμβάνοντας τις κρίσιμες θέσεις μάχης, με σκοπό να πετύχουμε την ουσιαστική βελτίωση της καθημερινότητάς μας. Όχι για να βολευτούμε ατομικά, αλλά για να τα βγάλουμε πέρα χωρίς να θυσιάσουμε στάλα από την αξιοπρέπειά μας, για να πολέμησουμε τον ταξικό μας εχθρό από καλύτερη θέση.

Η συνέλευση μας πραγματοποιείται

κάθε Παρασκευή στις 15:30
στο αμφιθέατρο ΗΛ 6

(στο κεντρικό κτήριο των ηλεκτρολόγων) στο πανεπιστήμιο,
έχει ως βασική αρχή την αυτοοργάνωση, λειτουργεί αδιαμεσολάβητα
από ΜΜΕ, πρυτανεία και φοιτητικές παρατάξεις και απευθύνεται σε
φοιτητές από κάθε σχολή.

συνέλευση για τη διεκδίκηση των βασικών μας αναγκών
μέσα και έξω απ' τις σχολές

